

[Miljøministeren]

ne allerede har annonceret: at man vil stemme imod det, man selv har lavet, og som den nuværende regering loyalt har bestræbt sig for at føre ud i livet. Der kan kun være én forklaring på det: at man aldrig har haft sit hjerte med i det, eller at man efterfølgende er blevet udsat for et bombardement af snævre erhvervsinteresser.

Jeg kan ikke se nogen anden begrundelse for, at partier, der normalt lægger vægt på hæderlighed, anstændighed og ståen ved, hvad de selv har foreslået, nu pludselig foretager en ko-vending på 180 grader.

Heldigvis bliver forslaget vedtaget, fordi en række partier, som ikke havde del i udarbejdelsen af forslaget – herunder også regeringspartier, som holdningsmæssigt ofte er på linje med Venstre og De Konservative – efterfølgende har ladet sig overbevise om, at det var en god løsning, KV-regeringen var kommet frem til.

Det bliver vedtaget, og det er godt. Det er godt, at hr. Per Stig Møllers miljøreform nu bliver vedtaget i Folketinget; men det er beskæmmende, at det sker med hans eget partis og Venstres modstand her i salen.

Hvilken praktisk konsekvens får så det? Ja, ud over, at det bør være en sort dag i de to partiers historie, en kulsort dag, har det selvfølgelig den praktiske konsekvens, at når de to partier løber fra alt det, de hidtil har sagt, så tæller vi ikke Venstre og De Konservative med, når vi skal forhandle med erhvervslivet, og så kan de to partier, som jeg i overensstemmelse med god parlamentarisk praksis ville have givet betydelig indflydelse, naturligvis ikke få den indflydelse, de ellers ville have fået.

Venstre og De Konservative har i dag selv valgt at sætte sig uden for indflydelse, når det drejer sig om den fremtidige affaldspolitik i Danmark. Den politik, som de selv har udformet og foreslået styrket, stemmer de i dag nej til, og det bevirker naturligvis, at de isolerer sig.

Det vil sige, at vi i forhold til erhvervslivet ikke har nogen tilskyndelse eller forpligtelse til at inddrage de to partier i overvejelserne med hensyn til det kommende arbejde.

De snævre erhvervsinteresser, der her har udfoldet sig, og som i dag måske mener, at de har vundet en sejr ved at få Venstre og De Konservative til at ændre holdning til et afgø-

rende spørgsmål, skal ikke tro, at dette indebærer, at der bliver større lydhørhed over for deres synspunkter ved fremtidige forhandlinger.

Filt Jensen (V):

Jeg vil gerne redegøre for Venstres holdning til dette her:

I Venstre kan vi ikke lide love med tilbagevirkende kraft. Ej heller kan vi lide love med kollektivt ansvar: tilbagetagningspligt, uanset hvem der har markedsført produktet. Derfor stillede vi fire ændringsforslag, der dels modvirker førnævnte, dels giver plads for private genbrugsvirksomheder.

Da vi ikke kunne få flertal for vore ændringsforslag, valgte vi at stemme for det ændringsforslag, der blev fremsat af ministeren, idet det dog gav private virksomheder en valgmulighed. Efter andenbehandlingen har ministeren på opfordring fra SF bygget et ændringsforslag ind i ændringsforslaget, en tilføjelse, der virker som en musefældeklause, som noget, der kan udvikle sig til en monopolstilling for den kommunale indsamlingsordning. Situationen kan blive den, at uanset hvor dyr og hvor dårlig en service den kommunale ordning leverer, bliver der ikke mulighed for at flytte til en privat genbrugsvirksomhed.

Vi mener, at det er i strid med EF-lovgivningen om varers frie bevægelighed. Trods ministerens svar på spørgsmål nr. 25 og 26 mener vi fortsat, at ændringsforslaget gør loven EF-stridig.

Affald er en vare. Det fremgår af EF-ordningen, at begrænsninger i handel med genanvendelige materialer alene kan ske i de i EØF-traktatens artikel 30-36 nævnte tilfælde.

Der kan således ikke ske begrænsninger i handelen med genanvendelige materialer af hensyn til kommunale affaldsselskabers økonomi, ligesom begrænsninger i handelen skal anses for nødvendige og rimelige i forhold til beskyttelse af miljøet. Det fremgår tydeligt af en EF-domstolsafgørelse i sag 172/82.

Af de her nævnte grunde kan Venstre – trods en positiv holdning til det, der skulle være intentionerne i lovforslaget – ikke stemme for lovforslag nr. L 217.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):